

нули у пропаст. Циљ демона је да оскврне и убију људске душе. Њихови „најбољи“ помоћници у том страшном делу су наше малOVERJE и немарност.

Свети Оци су детаљно описали процес увлачења човека у грех и помоћу њега у вечну муку. Демони не знају наше помисли срца, али пажљиво прате оно на шта човек обраћа посебну пажњу, ка чему он има природну склоност. Један је од

се не говори о сладуњавај душевно-сти, већ о стремљењу ка највишој духовној сладости, живом општењу са Богом... Чак је и гнев у нас положен од стране Творца као ефикасно средство одбацивања свега нечистог и греховног.

Примећујући у човеку једне или друге склоности, демони постепено, тајно, преко греховних помисли и осећања те склоности изопачују и преко њих увлаче човека у пропаст.

Православље проповед почиње позивом на покајање: само кроз дуг пут очишћења душе од греха буди се људски дух и срце осећа љубав и састрадавање као нови живот, као осећање које се ни са чим другим не може упоредити, као дејство Самог Божанства у човековом срцу. Ова љубав је лишена потресних емоција, она је тиха дубока, њено својство је – волети Бога свим срцем, а људе – као образ и подобје Божије. Духовна љубав је дејство благодати, зато она носи у себи Божанску светлост преображаја и обасјава свет одблесцима ове светлости.

За Православље је истина Христос и Црква као живо мистичко Христово Тело. По православном учењу Црква је увек поседовала и поседује пуноту Духа Светог, зато су критеријуми истине у Православљу чврсти и непромењиви.

Православље носи у себи једину силу која може да се супротстави светском злу, светлост коју западни свет није схватио и коју је одбацио жигосавши је називом „јерес паламита“. Ова светлост аскезе и созерцања човека чини срећним усред свих страдања, слично као што је силазак Христа у пакао испунио радошћу душе преминулих.

архимандрит Рафаил (Карелин)

детињства упоран, други сластољубив, трећи гневљив... Ове особине саме по себи још не означавају греховну наклоност, јер упорност, одлучност у савладавању тешкоће представља неопходну особину и у духовном животу... Сластољубље, у највишем смислу те речи јесте похвално, јер ништа у свету не може да се пореди са духовном сладошћу. Не кличемо узалуд у акатисту: „Исусе Најслађи, спаси ме!“ Овде

Ето зашто је важно већ од школске клупе учити децу трезвености, пажљивом и свесном односу ка унутрашњем животу, чврстом схватању шта је добро, а шта зло. Сваки човек је, независно од пола, друштвеног порекла, способности и карактера призван да стоји на стражи сопственог срца. И оно што се догађа у души треба да буде оцењено и осмишљено на одговарајући начин.

манастир Подмаине - храм Успења Пресвете Богородице
са благословом игумана јеромонаха Рафаила

ВАСКРСЕЊЕ

ТРЕЋА НЕДЕЉА ПО ВАСКРСУ - Мирносица

св. св.муч. Симеон еп. Персијски, св. Акакије II, еп. Мелитинскии.
свети Агапит еп. Римски, преп. Макарије Коринтскн
Мк. 15, 43 – 16, 8, зач. 69; Дай. 6, 1 – 7., зч. 16.

свештеномученик Григорије (Лебегев)
ЖЕНЕ МИРОНОСИЦЕ

Увртлогу зла који се ковилао по земљи, онда када је дошло до излагања порузи и распећа Подвижника Правде, онда када се од Њега окреће сва земља, када Га издају, чак, и љубљени и изабрани, тада се не колеба само чисто срце, пуно несебичне преданости и одлучне љубави.

Такво је било срце ових жена. Такво срце је познало подвиг, поклонило му се и послужило му. И ништа спољашње – ни страдање, ни страх, ни стварна опасност – није могло да заустави чисто и предано срце у служењу подвигу љубави.

Нека буде благословено то срце! Оно је примало уздахе страдања, зато му се и даје прва радост (Мт. 28, 5-10; Јн. 20, 17-18).

Потруди се да поћеш Христу врло рано. Одлазак Њему претпостави сваком другом делу твога живота.

Поћи „са изласком сунца“, када је душа одморна, када су силе тела јаке, када се мрак илузија и заблуда расејао, и када су ишчезле

ноћне сенке греха.

Поћи Христу пре било ког другог дела у твојем животу. Поћи онда када је душа обасјана сунчевом светлошћу, па ћеш наћи Васкрслог Господа. Тако ћеш и сам постати судеоник Васкрсења.

Светлост Васкрсења засијала је у пећини. Јудејци су се од ње оградили земаљским каменом. Тако и у души, камен земаљског смета продирању Светлости Божије. И велики земаљски камен наваљен је на душу, камен забава, страсти и свакојаке неправде. Камен, као глува стена, заградио је душу и заклонио од ње све узвишено и свето. Али земаљско је немоћно пред небеском Руком. Божанска сила ће одвалити земаљски камен са твоје душе и паће све оно што је на њу нагомилао свет, те ће у душу да проникне Божанска Светлост Васкрсења.

Само буди достојан. Иди, тражи Светлост, стреми ка њој. Сакупи „мирисе“ душе, понеси их Христу, као што су понеле мирносице да би Га помазале. И спа-

email: kontakt@manastirpodmaine.org
интернет презентација: manastirpodmaine.org

шће вео земаљског, обасјаће те Светлост Васкрсења, те ћеш кроз њу да духовно устанеш са Христом, изићи ћеш из пећине гроба и обновићеш се за бесмртност и вечност.

Петар се одрекао Христа, али ни он није заборављен. Издвојен је од ученика и постављен наизглед изван апостолског збора: „Идите и кажите ученицима и Петру“.

О, највећег снисхођења! О, безграничне љубави! Нека се чак и он, који се одрекао, али је про-

ности спалиће сву нечистоту пропадљивости.

Изађи из пећине смрти да би те обасјала Божанска Светлост и да би окусио блажену бесмртност! И теби је упућен јеванђелски позив: „Душо! Христос ће пред тобом отићи у Галилеју“. Христос ће те чекати. Он ће те чекати и сигурно ће те сусрести. Не оклевај. Ти си била са Петром, али Он ће ипак „поћи испред тебе“!

Господ ће те чекати, не у Јудеји робовања закону, не као најам-

Ратови људи увијек су посљедица њиховог заједничког рата против Бога. Признавање да источник живота није Творац, него безлична материја, може постати узрок још већег самоуништења човјечанства... Древни људи су били много суптилнији када је била у питању та пнеуматолошка реалност; они су јасније видјели посљедице гријеха. Наступање недаћа било је праћено таласима покајања у народима. Задатак истинитих народних вождова био је да указују људима на Божији Закон који су они погазили.

Допуштање рата као екстремно изражене слике смртности и ефемерности овога свијета људима мора олакшати вјеру у вишу реалност постојања, у реалну специфичну тежину духовних вриједности. Али људи се сво вријеме сакривају од дубина својег живота, они сво вријеме бјеже од Лица Божијег. Не видећи главног смисла историје, они себи изабирају учитеље који им „чешу слух“ (2 Тим. 4:3), и у свијету се рађају све нови облици прометејске дрскости и вавилонског кулоградитељства.

Људима је тешко да осазнају сву погубност чак и најмањег свог супротстављања Богу, самоубиственост чак и најмање своје мисли уперене против Творца. Најкрвавији од свих ратова у историји био је и посљедица највећег човјековог обоготворења самог себе и материје....

архиепископ Јован (Шаховској)

лио сузе самоосуђивања, присаједини првој радости Васкрсења.

Васкрсење позива све – и чисте и пале душе, и здраве и болесне, и оне који су се трудили и лење. Светлост Васкрсења и веч-

ника који невољно носи јарам, него у Галилеји, „на гори“ (Мт. 28, 16), где ће се сабрати сви они који „трче“ слободно – деца Царства Божијег, слободни синови благодати (Јн. 20,4).

јереј Димитрије Шишкин ГОРКИ ПЛОВОДИ НЕМАРНОСТИ

Бога није могуће обманути.

Овај свет са његовим духовним и материјалним законима нисмо створили ми. Међутим, док материјалне законе узимамо у обзир макар ради сопствене безбедности, духовне законе, из неког разлога, дрско пренебрегавамо. Резултат тога је обогављање сопствених ду-

Управо о том рату говори апостол Павле: „Јер не ратујемо против крви и тијела, него против поглаварства, и власти, и господара таме овога свијета, против духова злобе у поднебесју“ (Еф. 6:12).

Веровали ми у то или не, ђаво заиста као „лав ричући ходи“ (1 Петр. 5:8) тражећи кога да прогута. „Човекоубица од почетка“ (Јн.

У Христовим очима сви су једнаки; нема ни мушкога ни женскога. У ствари, брак је свеза једнаких. Нека не буде забуне: нема места никаквом ниподаштавању било какве врсте у православљу. То што је глава, не даје мужу било какву диктаторску, тиранску, самовољну или апсолутну власт над његовом женом и децом. Ипак, као сваки значајан положај, и мужевљев прате одређене одговорности, које су веома тешке, али такође и веома изазовне и потенцијално креативне. Свето Писмо нам говори да муж мора волети жену као што је Христос заволео Цркву и дао Себе за њу (Ефес.5,25) Много хришћанских мужева има мало представе о томе шта оваква љубав значи. У свету, „љубав“ обично упућује на телесну љубав или сентименталну, романтичну љубав. Ово нема ничег заједничког са хришћанским поимањем љубави.

свештеник Алексеј Јані

ша и душа наше деце.

Сваке године се изврши све више страшних, безумних злочина, који нас воде у такве дубине људске душе да и најпроницљивија психијатрија само слеже раменима.

Живимо у стању најсуровијег рата, у коме вољно или не, учествује свако. Овај рад воде духови таме против људи и најсуровији злочини, најмрскији пороци о којима све чешће слушамо, јесу пројава тајног, разорног деловања демона. Немарна безбрижност у овом рату значи само брзу погибију.

8:45) мрзи човека јер је човек створен по образу и подобију Божијем и што, без обзира на најчудовишније падове, може задобити изгубљену благодат. Та могућност покајања, помирења са Богом, посебно мучи демоне, јер представља разобличавање њихове гордости – главне препреке за спасење.

Душа је призвана на светост, на свестан живот у сагласности са Богом. Међутим, пошто поседује слободну вољу, човек је може усмерити како на добро тако и на штету себи. Ту слободну вољу духови таме се и труде да приклоне на своју страну, како би човека гур-